

– Hevur tú figgjarligan møguleika fyri tí, so haldi eg avgjørt tú skalt gera tað. Og tí haldi eg eisini, at peningurin frá kommununi skal fylgja barninum, so foreldur kunnu hava figgjarligt ráðarúm til sjálvi at velja, sigur Magnus Gunnarsson

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

MYNDIR: PRIVAT

»Eg legði als einki í hvat onnur hildu um tað. Eg fekk so nógv burturúr at vera saman við børnunum, at tað yvirskuggaði alt annað«

Ger tað um tú kann

Í 1992 fór Magnus út aftur til arbeiðis. Kreppan rakti Føroyar, og tá fóru hasar 700 krónurnar pr. barn í ommu sína. Ikki var figgjarliga ráðiligt longur at vera heima við børnunum, og tí fór Magnus til Danmarkar at taka stóra koyrikortið, og síðani til Føroyar at koyra býbuss. Og tá yngsta dóttirin Jenny varð fødd í 1994, fór Magnus ikki heimaftur at vera um hana. Ein orsök var, at skipanirnar í Føroyum vóru broyttar tá, og tað var ikki figgjarliga møguligt at vera heima í sama mun. Ein onnur orsök til tað var eisini, at hann ikki metti tað ráðiligt, at vera heima bert við einum barni.

– Tað týðningarmikla í hesum er, at tú mást hugsa um børnini. Og tey trý elstu hugnaðu sær óført saman, og fingi nógv burturúr tíðini, hóast tey ikki vóru saman við børnum í barnagarðinum, sigur Magnus.

Nógv smábørn vóru á gøtuni hjá Magnus og Birgitte um tað mundið, og tí vóru eisini fleiri børn at spæla við.

– Tað er ringt at siga hvat er betur og ikki. Eg haldi barnagarðar rigga fínt, og mínar royndir eru eisini, at børnini fáa nógv burturúr at vera heima. Men tað er kanska torførari, um man er heima við einum barni, tí tað er synd fyri eitt barn at ongan hava at spæla við, heldur Magnus.

Í dag er tað soleiðis, at foreldur rinda ein part av stovnsgjaldinum fyri síni børn, meðan kommunan rindar ein part. Men rættast hevði verið, um peningurin frá kommununi fylgdi barninum, so foreldur sjálvi kunnu gera av, um tey vilja vera heima við teimum.

– Hevur tú figgjarligan møguleika fyri tí, so haldi eg avgjørt tú skalt gera tað. Og tí haldi eg eisini, at peningurin frá kommununi skal fylgja barninum, so foreldur kunnu hava figgjarligt ráðarúm til sjálvi at velja, sigur Magnus.

Hann ivast ikki í, at um pengarnir fylgdu barninum, so høvdu tað verið fleiri mammur og pápar, sum valdu at vera heima við børnunum fyrstu árin.

– Eg kann so staðfesta, at eg angri als einki. Tvørturímóti var tað ein sera góð tíð, sum eg haldi fólk skulu geva sær og sínum børnum, um tey kunnu, sigur Magnus.

